

Svar (6/5 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter bistandslovens § 67, stk. 1 har forældrene og barnet ret til samvær under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Kommunen har efter § 67, stk. 2 adgang til om nødvendigt at træffe beslutning om omfanget og udøvelsen af samværet mellem forældrene og barnet. Det kan fx dreje sig om tilrettelæggelsen af de gensidige besøg. Kommunen kan endvidere fastsætte nærmere vilkår for samværet.

Kommunens adgang til at regulere samværets praktiske afvikling har til hensigt at tilgodese barnet eller den unge. Ved beslutningen skal der lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Efter forvaltningslovens § 8 kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse af en forvaltningsmyndighed, i almindelighed på ethvert tidspunkt af sagens behandling vælge at lade sig repræsentere eller bistå af andre. Det er en bisidders rolle, at støtte en part i sagen under sagens behandling.

Under selve behandlingen af en sag om beslutning om samvær efter bistandslovens § 67, kan parten benytte en bisidder. Forældrene har derimod ikke ret til at medtage en bisidder ved den praktiske afvikling af samværet, når der er truffet beslutning efter lovens § 67.

Da kommunen har adgang til at regulere samværets praktiske afvikling, er der også med særlig vægt på hensynet til barnet og formålet med anbringelsen mulighed for, at kommunen kan nægte at imødekomme et ønske fra forældrene om at videoptage samkvetmet med barnet.

For forældre vil der altid være mulighed for at rette henvendelse til tilsynsmyndigheden vedrørende forholdene på en institution eller, hvis det drejer sig om en konkret afgørelse truffet af en kommune da at klage til de sociale ankenyndigheder.

Spm. nr. S 401

Til socialministeren (13/5 98) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse antallet af ledige pladser d.d. på døgnbehandlingsinstitutioner?«

Svar (22/5 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Døgnbehandlingsinstitutioner er ikke et entydigt begreb, der kan henføres til en bestemt bestemmelse i bistandsloven. Blandt andet indeholder loven bestemmelser om døgntilbud rettet mod børn og unge, og andre bestemmelser, hvorefter der kan tilbydes døgnophold til voksne. Det forudsættes, at spørgeren sigter til pladser for børn og unge, hvor opholdet uden for hjemmet har et behandlingsmæssigt formål.

Efter bistandslovens § 33, stk. 2, nr. 4, kan kommunalbestyrelsen etablere døgnophold for både forældremyndighedens indehaver, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Denne foranstaltning har til formål at give familier et tilbud, der er langt mindre indgribende end døgnanbringelse af barnet eller den unge. Opholdet vil oftest indgå som led i en familiebehandling.

Godkendte opholdssteder, jf. lovens § 66 og døgninstitutioner, jf. lovens § 96, vil kunne benyttes, men bistandsloven stiller ikke krav om, hvor et døgnophold for hele familien efter lovens § 33, stk. 2, nr. 4, skal foregå, og andre steder end de nævnte vil derfor også kunne benyttes. Den kommune, der etablerer et døgnophold, må imidlertid sikre sig, at dette foregår under betryggende former.

Der foreligger ikke tilgængeligt datamateriale, der kan belyse antallet af ledige pladser i godkendte opholdssteder, jf. bistandslovens § 66, eller eventuelle andre steder, kommunerne etablerer døgnophold for familien efter lovens § 33, stk. 2, nr. 4.

For så vidt angår de amtslige døgninstitutioner, jf. § 96, kan det oplyses, at Amtsrådsforeringen i september 1997 gennemførte en forespørgsel blandt samtlige amter og Københavns og Frederiksberg kommuner om presset på døgninstitutioner for børn og unge, ventelister til pladserne på døgninstitutioner og udbyg-